

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Wykonaj swoją część całym sercem

Starszy Dieter F. Uchtdorf
Kworum Dwunastu Apostołów

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Mais il était trop tard pour faire marche

Zaufajcie Zbawicielowi i zaangażujcie się z cierpliwością i pilnością w wykonywanie swojej części całym sercem.

W ubiegłym roku podczas podróży do Europy odwiedziłem miejsce mojej poprzedniej pracy, niemieckie linie lotnicze Lufthansa na lotnisku we Frankfurcie.

Do szkolenia swych pilotów dostępnych jest kilka specjalistycznych i realistycznych symulatorów lotu, które mogą odtworzyć niemal każde typowe oraz kryzysowe warunki lotu. Podczas wielu lat pracy jako kapitan tych linii musiałem wykonywać loty kontrolne w symulatorze lotu co sześć miesięcy, aby zachować licencję pilota. Dobrze pamiętam te intensywne chwile stresu i niepokoju, a także poczucie spełnienia po zdaniu testu. Byłem wówczas młody i uwielbiałem to wyzwanie.

Podczas mojej wizyty jeden z dyrektorów Lufthansy zapytał, czy nie chciałbym spróbować i jeszcze raz polecieć w symulatorze 747.

Zanim w pełni dotarło do mnie to pytanie, usłyszałem głos — brzmiący zdumiewająco podobnie do mojego własnego — mówiący: „Tak, bardzo chętnie”.

Gdy tylko powiedziałem te słowa, mój umysł ogarnęło tsunami myśli. Dużo czasu upłynęło, odkąd latałem 747. Byłem wtedy młodym i pewnym siebie kapitanem. Miałem reputację, którą chciałem utrzymać, gdyż pracowałem kiedyś jako główny pilot. Czy skompromituję się przed tymi profesjonalistami?

Było jednak za późno, aby się wycofać, więc

arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engageons de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la nourrir, nous continuons de l'exercer activement,

usai dans le fauteuil du capitaine, j'ai posé les mains sur les commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau la joie de l'envol, quand le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Avec joie, je peux dire que le vol a réussi, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Et ainsi, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, j'ai besoin de toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Bycie uczniem wymaga dyscypliny

Moje doświadczenie w symulatorze lotu było ważnym przypomnieniem, że bycie dobrym w czymkolwiek — czy to w lataniu, wiosłowaniu, szyciu czy zdobywaniu wiedzy — wymaga stałej samodyscypliny i praktyki.

Można poświęcić lata na zdobywanie umiejętności lub rozwijanie talentu. Można pracować tak ciężko, że stanie się to drugą naturą. Jeśli jednak myślicie, że oznacza to, iż można przestać ćwiczyć i studiować, stopniowo utracicie wiedzę i umiejętności, zdobyte wielkim kosztem.

Ma to zastosowanie do umiejętności takich, jak nauka języka, gra na instrumencie muzycznym czy latanie samolotem pasażerskim. Dotyczy to też stawiania się uczniem Chrystusa.

Po prostu bycie uczniem wymaga samodyscypliny.

Nie jest to powierzchowne przedsięwzięcie i nie dzieje się przez przypadek.

Wiara w Jezusa Chrystusa to dar, a przyjęcie go to świadomy wybór, który wymaga podjęcia zobowiązania z całą naszą „mocą, umysłem i siłą”. To praktykowanie każdego dnia. W każdej godzinie. Wymaga stałego uczenia się i uie-
runkowanego zobowiązania. Nasza wiara, która jest naszą lojalnością względem Zbawiciela staje się silniejsza, kiedy jest testowana w obliczu przeciwności, z jakimi mierzymy się w życiu doczesnym. Trwa ona, ponieważ pielęgnujemy ją, aktywnie ją stosujemy i nigdy się nie poddajemy.

et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous un potentiel qui dépasse votre imagination.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est

Z drugiej strony, jeśli nie użyjemy wiary i jej przekonującej mocy poprzez działanie, tracimy pewność względem tego, co kiedyś było dla nas święte — tracimy przekonanie względem tego, co kiedyś wiedzieliśmy, że jest prawdziwe.

Pokusy, którym byśmy nigdy nie ulegli, zaczynają wydawać się mniej wstrząsające i bardziej pociągające.

Ogień świadectwa z wczoraj może nas ogrzać tylko przez pewien czas. Należy go stale podsycać, aby jasno płonął.

W Nowym Testamencie Zbawiciel nauczał przypowieści o człowieku, który obdarzył swe sługi zaufaniem — dając im pieniądze, czyli talenty. Słudzy, którzy pilnie korzystali ze swych talentów, pomnożyli je. Sługa, który zakopał swój talent, z czasem go stracił.

Jaka płynie z tego lekcja? Bóg daje nam dary — wiedzę, zdolności, okazje — i chce, abyśmy korzystali z nich, potęgowali je, żeby sprowadzały błogosławieństwa na nas i błogosławiły Jego inne dzieci. To nie wydarzy się, gdy postawimy te dary wysoko na półce niczym trofeum, i od czasu do czasu będziemy je podziwiał. Nasze dary powiększają się i pomnażają tylko wtedy, gdy z nich korzystamy.

Zostaliście obdarowani

„Ale Starszy Uchtdorf”, możecie powiedzieć, „nie mam żadnych darów ani talentów — przynajmniej takich, które są wartościowe”. Możliwe, że patrzycie na innych ludzi, których dary są oczywiste, imponujące i w porównaniu z nimi czujecie się całkiem zwyczajni. Możecie przypuszczać, że w życiu przedziemskim, w dniu szwedzkiego stołu z darami i talentami, wasze talerze zdawały się prezentować żałośnie skromnie — szczególnie w porównaniu ze spiętrzonymi i przepełnionymi talerzami innych osób.

Jakże chciałbym móc was objąć i pomóc wam pojąć tę wspaniałą prawdę: Jesteście błogosławionymi istotami światłości; duchowymi dziećmi nieskończonego Boga! Macie w sobie potencjał, którego nie jesteście w stanie sobie wyobrazić.

Jak zapisali poeci, przychodzimy na ziemię z „tropem chwały niebios”!.

Wasza historia pochodzenia jest boska, jak

aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;

trouver des raisons d'être joyeux ;

être un artisan de paix ;

remarquer les petits miracles ;

faire des compliments sincères ;

pardonner ;

se repentir ;

persévérer ;

expliquer les choses simplement ;

interagir positivement avec les enfants ;

soutenir les dirigeants de l'Église ;

savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées ».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie

też wasze przeznaczenie. Opuściliście niebo, aby przyjść tutaj, a niebo nigdy was nie opuściło!

Na pewno nie jesteście zwyczajni.

Zostaliście obdarowani!

W Doktrynie i Przymierzach Bóg głosił:

„Wiele jest darów, każdemu człowiekowi dany jest dar przez Ducha Boga.

Jednym dano ten, drugiemu dano inny, aby wszyscy z nich korzystali”.

Pewne nasze dary są wymienione w pismach świętych. Wielu nie podano.

Prorok Moroni powiedział: „Abyście nie zaprzeczali darom Bożym, których jest wiele, i pochodzą od tego samego Boga”. Mogą one być udzielane w „różny sposób; lecz jest to ten sam Bóg, który działa wszędzie i we wszystkim”.

Prawdą może być to, że nasze duchowe dary nie zawsze są olśniewające, ale to nie znaczy, że są mniej ważne. Pozwólcie, że podzielę się z wami kilkoma duchowymi darami, które dostrzegłem u tak wielu członków na całym świecie. Przemyslcie, czy zostaliście pobłogosławieni jednym lub kilkoma z tych darów:

Okazywanie współczucia.

Zwracanie uwagi na osoby, które są pomijane.

Znajdowanie powodów do radości.

Bycie osobą pokój czyniącą.

Dostrzeganie małych cudów.

Wyrażanie szczerych komplementów.

Przebaczenie.

Pokutowanie.

Wytrwałość.

Wyjaśnianie spraw w prosty sposób.

Dobry kontakt z dziećmi.

Popieranie przywódców Kościoła.

Uświadamianie bliźnim, że przynależą.

Możecie nie zauważyć tych darów podczas konkursu talentów w okręgu. Mam jednak nadzieję, że możecie dostrzec, jak bardzo są one cenne w dziele Pana i jak być może wpłynęliście, pobłogosławiliście lub nawet uratowaliście jedno z dzieci Boga dzięki swoim darom. Pamiętajcie: „W wyniku małych i prostych spraw powstają wielkie dzieła”.

Tak więc niech każdy z nas wykona swoją małą część.

Wykonajcie swoją małą część

Moi umiłowani bracia i siostry, drodzy

pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est

préparée, modlę się, aby Duch pomógł wam rozpoznać dary i talenty, które Bóg wam daje. Następnie, podobnie jak wierni słudzy z przypowieści Pana, powiększajmy je i pomnażajmy.

Nadejdzie dzień, kiedy stanimy przed naszym współczującym Ojcem w Niebie, aby zdać sprawozdanie z naszego szafarstwa. Będzie chciał wiedzieć, co zrobiliśmy z darami, które nam dał, a w szczególności, jak ich używaliśmy, aby błogosławić Jego dzieci. Bóg wie, kim naprawdę jesteśmy, kim mamy się stać, więc Jego oczekiwania wobec nas są wysokie.

Nie oczekuje On jednak, że podejmiemy jakiś wielki, heroiczny czy nadludzki skok, aby to osiągnąć. W stworzonym przez Niego świecie wzrost dokonuje się stopniowo i z cierpliwością — ale też stale i nieustannie.

Pamiętajcie, to Jezus Chrystus dokonał już nadludzkiej części, kiedy pokonał śmierć i grzech.

Nasza część to podążanie za Chrystusem. Nasza część to odwrócenie się od grzechu, zwrócenie się do Zbawiciela i kroczenie Jego drogą, krok po kroku. Gdy czynimy to pilnie i wiernie, w końcu zrzucimy kajdany niedoskonałości i błędów oraz powoli stanimy się oczyszczeni, aż do tego doskonałego dnia, kiedy zostaniemy udoskonaleni w Chrystusie.

Błogosławieństwa są w naszym zasięgu. Obietnice są ustanowione. Drzwi są szeroko otwarte. Do nas należy wybór, czy wejdziemy i czy będzie to dla nas początek.

Początek może być niewielki. Ale to jest w porządku.

Jeśli wiara jest słaba, zacznijcie od pokładania nadziei w Chrystusie Jezusie i Jego mocy do uczynienia czystym i nieskalanym.

Nasz Ojciec prosi, abyśmy podeszli do tego wyzwania wiary i bycia uczniem nie jako przypadkowi turyści, ale jako osoby szczerze wierzące, które wycofują się z Babilonu i opuszczają go oraz kierują swoje serca, umysły i kroki ku Syjonowi.

Wiemy, że podjęte przez nas wysiłki same w sobie nie sprawią, że stanimy się celestialni. Mogą sprawić, że będziemy lojalni i oddani wobec Jezusa Chrystusa, a On sprawi, że będziemy celestialni.

Za sprawą naszego umiłowanego Zbawiciela, nie ma czegoś takiego, jak przegrana sytuacja. Jeśli będziemy pokładać naszą nadzieję i wiarę w

assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Nim, nasze zwycięstwo będzie pewne. Obiecuje nam On dostęp do Swej siły, Swej mocy i Swej obfitej łaski. Krok po kroku, stopniowo, będziemy coraz bardziej zbliżać się do tego wielkiego i doskonałego dnia, kiedy będziemy żyć z Nim i naszymi bliskimi w wiecznej chwale.

Aby się tam dostać, musimy wykonywać swoją część dzisiaj i dosłownie każdego dnia. Jesteśmy wdzięczni za kroki, które podjęliśmy wczoraj, ale nie zatrzymujemy się tam. Wiemy, że jeszcze długa droga przed nami i niech to nas nie zniechęca.

To jest istota tego, kim jesteśmy jako naśladowcy Chrystusa.

Zalecam każdemu członkowi Kościoła i wszystkim, którzy mają pragnienie, aby być jego częścią, aby zaufał Zbawicielowi na tyle, żeby zaangażować się z cierpliwością i pilnością w wykonywanie swojej części całym sercem — aby radość jego była pełna i by pewnego dnia, otrzymał wszystko, co ma Ojciec. O tym świadczę w imię Jezusa Chrystusa, amen.